

فتال فرهنگی
حجت الاسلام والمسلمین حسین ابراهیمی

باورمان نمی‌شود که چهل روز است روح از تنمان رفته است. چهل روز است که دیگر آن صدای پرتنین را نداریم. آن نفس گرم، آن روح امیدبخش، آن پدر مهربان امت. چهل روز است که دیگر کسی به ما نمی‌گوید: «ما قدرتمند هستیم، آینده از آن این ملت است، جوانان سرمایه‌های این ملت هستند.» چهل روز است که سایه گرم نایب امام عصر^(ع) را روی سر خود احساس نمی‌کنیم؛ همان امامی که یگانه دلگرمی ما در کوران حوادث و مشکلات بود، همان آقایی که با دیدن چهره ملکوتی‌اش، تمام مشکلات را فراموش می‌کردیم؛ همان چهره‌ای که به‌راستی نگاه کردن به آن عبادت بود، عبادتی که انسان تأثیر آن را بر روح و جان خود حس می‌کرد.

عزیزان من! چهل روز است که دیگر سید علی درمیان ما نیست؛ همان آقایی که علی‌وار زندگی می‌کرد و شجاعت و صلابت او مثال‌زدنی بود. همان آقایی که

خیلی‌ها بعد از شهادتش، فهمیدند که درباره‌اش بد کردند و بد گفتند و حالا پشیمان و اشک‌ریزان، عکس او را بغل می‌کنند. علی زمان که در اوج قدرت، همه دیدند که زندگی او همچون پایین‌ترین افشار جامعه بود.

چهل روز است او درمیان ما نیست، اما هنوز باورمان نمی‌شود. همیشه می‌دانستیم که خداوند برای این مردم برنامه دارد. خداوند در این فراق سخت، صبری عجیب در دل‌ها نهاد تا به ملت بیاموزد که این مسیر و مکتب ادامه دارد و این همان مکتبی است که رهروانش

هرگز بی حجت نمی‌مانند. همان طور که همیشه مطمئن بودیم که خداوند ذخیره‌ای برای این روزهای ملت دارد و دشمنانی که با شهید کردن خامنه‌ای دلشاد شده بودند، با نام خامنه‌ای جوان دوباره پریشان شدند.

حالا دوباره نام خامنه‌ای در کشور ما مستدام است و از خداوند می‌خواهیم که سایه او را تا اتصال به ظهور مهدی فاطمه^(ع) برای ما حفظ کند؛ برای مردمی که به همگان نشان دادند تحت زعامت خمینی کبیر و خامنه‌ای شهید به بلوغ رسیده‌اند و سنت‌های الهی و آیه‌های

نور در زندگی آن‌ها درهم تنیده و با روح و جانشان آمیخته است. عصر ولایت فقیه، عصر سلوک جمعی یک ملت است؛ عصر کامل شدن سیر معنوی یک جامعه، تاجایی‌که امروز به قول رهبر جدیدمان، این مردم

هستند که در میدان رهبری می‌کنند و به قول رهبر شهیدمان، این مردم هستند که در بعثتی تاریخی و شگفت‌آور، کار را تمام خواهند کرد.

کف خیابان امروز، زن و مرد و کودک و خانواده، با هر عقیده و رنگی، در خط مقدم ایثار و مجاهدت ایستاده‌اند. این بعثت، بعثتی خونین است برای نشان دادن چیزهای جدیدی به مردم دنیا، برای نشان

دادن مفهوم تازه‌ای از ایستادگی و قدرت در جهان، برای درهم شکستن ابرقدرت‌های پوشالی و برای نمایاندن ابرقدرتی جدید در سایه قدرت توحید و ولایت فقیه در دنیا.

ما پرچم‌داران «إِنَّا عَلَى الْعَهْدِ» هستیم

آرام مسعودی
فایله و کارشناس ارشد علوم قرآن و حدیث

امروز، قلب ایران در چهلمین روز فراق رهبر عزیزمان، آکنده از غم است؛ غمی که در اربعین شهادت او، چون سیلی خروشان، در گ‌های تاریخ این سرزمین جاری شده است اما درمیان اشک‌ها، نوری می‌درخشد؛ نوری از اقتدار، از ایمانی که چون کوه استوار است، از زنانی که میراث‌داران خون پاک امام شهیدمان و ادامه‌دهندگان راه روشن او هستند. ما، زنان این سرزمین، امروز با صدایی بلندتر از همیشه، نه تنها حرف می‌زنیم، بلکه فریاد می‌زنیم؛ فریاد عشق، فریاد مقاومت، فریاد اقتدار! ای میدان نبرد حق و باطل! ای ایران همیشه سربلند! گواه باش! امروز، نه تنها مردان رشید، که زنانی از تبار شیرزنان تاریخ، با قامتی استوار و اراده‌ای که از عمق جانشان جوشیده است، پا در رکاب غیرت نهاده‌اند. ما، که فرزندان این خاکیم، با قلبی که برای ایران می‌تپد، آمده‌ایم. آمده‌ایم تا بگوئیم، طوفان مشکلات، اراده ما را نخواهد شکست.

گویای خود، طوفان را به زانو درآورده‌ایم.

ما، مادرانی هستیم که هنوز عشق امام شهیدمان در سینه‌مان زنده است، اما صدایمان امروز، بانگ ایستادگی و دفاع از این آب و خاک است؛ در یک دست، گرمای خانه، عاطفه مادری است و در دست دیگرمان، اراده‌ای که از غیرت ایرانی، از عشق به وطن، سرچشمه گرفته است. این دست دوم، دست یاری است، دست مقاومت است؛ دستی که در راه سربلندی ایران، هیچ مانعی را نمی‌پذیرد.

ما زنان این سرزمین که در فراق رهبر عزیزمان را حس می‌کنیم، چهلمین روز شهادت او، برایمان یادآور تمام آن هدایت‌ها، آن بصیرت‌افزایی‌هاست. اما این غم، ما را سست نکرد، بلکه چون پتکی بر سندان اراده‌مان، استوارتمان ساخت. ما با هر قدم، آینده‌ای را ترسیم می‌کنیم، آینده‌ای که باید در امنیت این خاک، با شکوه زنانی چون زنان این سرزمین، چشم بگشاید.

بله، ما مردم این سرزمین، ما زنان این سرزمین، در کنار مدافعان جان‌پرکف وطن، تا پای جان ایستاده‌ایم و مهم‌تر از آن، ما ادامه‌دهندگان راه شهدا، پاسداران آرمان‌های انقلابیم؛ راهی که با رهبری امام عزیز، روشن شد و امروز، با یاد او و رهبر عزیزمان، مسئولیت ما سنگین‌تر است.

ما پایه‌پای مردان این سرزمین، بی‌ادعا، در گرمای تلاش، در سرمای انتظار روزهای بهتر، هرجا که نیازی بود، حاضر بودیم و هرجا که کاری بود، پیشگام بودیم، با صلابت زنانی که ایران را خانه خود می‌دانند. اگر زخمی بود، مرهم دردهای وطن شدیم. اگر امیدی کم‌رنگ شد، شعله‌اش کردیم؛ با یاد امام، با یاد رهبر، اگر دستی خسته افتاد، دست ما، دست استوار یاری‌رسان شد تا راه پیشرفت و سربلندی، ناگسستگی بماند.

ای آن‌که در پی ایجاد تفرقه و ناامیدی هستی، بدان! این تنها یک حرف نیست، این صدای زنان یک ملت است که دل در گرو ایران دارند. این صدا، صدای زنانی است که با عشق به وطن، با غیرت ایرانی، ایستاده‌اند. ملتی است یکپارچه که زن و مردش، باهم برای سربلندی ایران تلاش می‌کنند.

ما این مادران، این خواهران پرتلاش، زنان مؤمن این سرزمین، نه تنها زندگی می‌سازیم، که از آن، با تمام وجود دفاع می‌کنیم. ما، ادامه‌دهندگان راه امام و رهبر، پاسداران این آب و خاکیم. ما، تا آخرین نفس، پای آرمان‌های انقلاب ایستاده‌ایم. این عهدي است که با خدا، با امام، با

رهب، و با آینده ایران بسته‌ایم.

و این روایت، پایان ندارد. حماسه زنان این سرزمین تا وقتی که در این خاک، زنی هست که با قدرت عشق به وطن بایستد و همدلی و تلاش، ریشه درخت ایران را آبیاری کند، ادامه خواهد یافت.

ما ادامه‌دهندگان راه پیشرفت، سربازان ایران، در این عصر هستیم. این چنین است ایران؛ سرزمین عشق و تلاش بی‌پایان، با زنانی چون ما که عشق به وطن را در گ‌های زمان، جاری می‌سازیم.

روایت حجت الاسلام والمسلمین رحیم شرفی از ویژگی های منبر واعظان در محضر امام شهید

امیدواری آقا به خطابه‌های خراسانی

آمنه مستقیمی^(۱) بی‌تردید و بدون اغراق، منابر حسینیه امام خمینی^(ع) که اغلب در محضر رهبر شهید انقلاب برگزار می‌شد، از اثرگذارترین، پرمخاطب‌ترین و جریان‌سازترین منابر بود و از همین تریبون، بسیاری از موضع‌گیری‌های ایران اسلامی به رساترین شکل ممکن مطرح می‌شد. چنین منبری آن‌هم در محضر قائد شهید قطعاً با شیرینی‌ها و سختی‌های خاص همراه بوده است و منبری‌هایی که طعم آن را چشیده‌اند، هرگز طعم خوشش را از یاد نمی‌برند. به مناسبت فرارسیدن اربعین امام شهید، در این باره با حجت‌الاسلام والمسلمین رحیم شرفی، سخنران آستان قدس رضوی که تجربه منبر رفتن در محضر حضرت آقا را دارد، گفت‌وگو کرده‌ایم.

منبر متفاوت در محضر رهبر شهید

منبر حسینیه امام خمینی^(ع)، منبری خاص است و با دیگر منابر مقایسه‌شدنی نیست، حساسیتی خاص دارد و تریبون کشور محسوب می‌شود؛ برای همین هم حمله‌اضطراب برای ایراد آن زیاد است؛ فقط توسل به امام‌رضا^(ع) و امام‌زمان^(ع) به من کمک کرد که در آن فضای خاص منبر بروم. علاوه بر این، سخنرانی در حضور شخص رهبر شهید انقلاب که در فن منبر استاد مسلم بودند، کار سخنران را بسیار سخت و حساب‌شده می‌کرد، حتی دکتر رفیعی یک بار در این باره به من گفت: با اینکه ۱۵ سال است در حسینیه امام خمینی^(ع) منبر می‌روم، هربار استرس دارم؛ البته در عین استرس و حساسیت منبر، حضور پدران رهبر شهید انقلاب به ما آرامش می‌داد؛ برای مثال یادم هست اعراب یکی از جملات را اشتباه خواندم، آقا متوجه این نکته بودند، اما به روی من نیاوردند.

امیدواری به خطابه خراسان

روز موعود فرارسید و به بیت رهبری رفتیم. تقریباً نیم‌ساعتی حضور داشتیم تا اینکه حضرت آقا آمدند و من با موضوع مذکور منبر رفتم. بعد از منبر، ایشان نکات مهمی را درباره سیره جهادی و سیاسی اهل بیت^(ع)، بیان و تأکید کردند که باید روی این موضوع بیشتر کار شود و دغدغه‌مند طرح این سیره در منابر بودند. بعد از اتمام جلسه و رفتن به حیاط، حاج آقا سیدمظا هر حسینی، مسئول تشریفات، جمله‌ای گفت که برای ما خیلی مهم و انگیزه‌بخش بود. وی از قول رهبر فرزانه انقلاب گفت که حضرت آقا با نگاه پدران خود فرمودند: «من به خطابه خراسان، امیدوار شدم.»

هیچ تریبونی، منبر نمی‌شود

در منویات حضرت آقا هست که فرمودند: «هیچ تریبونی در جامعه نمی‌تواند جای منبر را بگیرد.» یعنی هر کار تبلیغی در هر قالبی اعم از تبلیغ چهره‌به‌چهره، تئاتر، مجموعه‌های تلویزیونی، فیلم و... جای منبر را نمی‌گیرد؛ چون منبر فضایی فوق‌العاده مقدس و مخاطبانی از همه اقشار و سنین دارد. لذا منبری‌ها باید توجه‌کنند که کار آن‌ها با همه فرق دارد؛ برای همین هم منبری باید اهل نافلة شب، توسل به اهل بیت^(ع) و معنویت باشد تا بتواند بر مخاطب اثر بگذارد.

تأکید بر نترسیدن از طاغوت

نگاه حضرت آقا در سخنرانی‌های خودشان، بیشتر توجه به نصرت الهی و وعده‌های خدا و نترسیدن از طاغوت‌ها و استکبار و عدم باج دادن به مستکبران بود. جالب است که بدانیم بیشترین آیه‌ای که حضرت آقا در سال‌های زعامت در سخنان تلاوت کرده‌اند، آیه شریف «وَلْيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ» بوده است؛ یعنی خدا قطعاً یاری می‌کند کسی که خدا را یاری کند. این نشان می‌دهد که نگاه رهبر شهید انقلاب، مبارزه با طاغوت و بهره‌مندی از نصرت الهی در این مبارزه است. با اطلاع از این افق نگاه ایشان، من هم محتوای منابر را با نگاه جهادی، نترسیدن از دشمن، توکل بر خدا و اینکه «مؤمن اگر مؤمن باشد و نترسد، پیروز می‌شود»، تنظیم کردم.

دومین منبر هم‌زمان با اربعین

بار دوم هم‌زمان با اربعین حسینی و پس از جنگ تحمیلی دوازده‌روزه بود که برای سخنرانی البته این بار در حسینیه امام خمینی^(ع) دعوت شدم. مجدد همان دقت نظر‌ها و جلسات را داشتیم و با توجه به حساسیت شرایط و حضور دانشجویان و جوانان و نیز احتمال حضور حضرت آقا در جلسه اربعین، سرانجام به این نتیجه رسیدیم که موضوع «نصرت الهی» در منبر، مطرح شود. به‌دلیل شرایط جنگی و وقوع دومین جنگ تحمیلی، ایشان در جلسه حضور نیافتند اما وزرای علوم و بهداشت، برخی فرماندهان نظامی همچون سردار شهید سید محمد شیرازی، حضور داشتند و حاج میثم مطیعی مداحی کرد.

هدیه آقا رسید

روژه که تمام شد، از آقا اجازه گرفتیم که دستشان را ببوسم. ایشان نگاه خاصی که به منزله جلال‌ت از این درخواست بود، به من کردند که هیچ‌گاه فراموشش نمی‌کنم و بعد دستشان را بوسیدم و از آقا پرسیدم نکته و توصیه‌ای دارید. ایشان فرمودند: «تمام آیاتی که خوانده شد، بجا بود.» بعد از بازگشت به مشهد حجت‌الاسلام والمسلمین علیزاده از استادان مشهدی که وی هم در بیت و هم در حسینیه محضر آقا منبر رفته است، به من انگشتی از جانب ایشان هدیه داد. مسئول دفتر رهبر شهید، انگشت‌ها را داده بود یکی برای من و دیگری برای آقای علیزاده و گفته بود این انگشت‌ها همراه آقا بوده است.

بر منبر قرآنی تأکید می‌کردند

نخستین بار برای سالروز شهادت امام جواد^(ع) از معاونت تبلیغات آستان قدس رضوی با من تماس گرفتند و گفتند: برای سخنرانی در محضر رهبر انقلاب در سالروز شهادت امام جواد^(ع) آماده باشید. برای انتخاب موضوع و آمادگی منبر رفتن، جلسات فشرده‌ای برگزار کردیم و پس از بررسی موضوعات مختلف، نهایتاً قرار شد با موضوع «وعده‌های الهی در قرآن» در محضر رهبر شهید سخنرانی کنم. بنا بر تجربه شخصی می‌گویم که معظم‌له به انس با قرآن و منبر قرآنی توجه و تأکید خاص داشتند. خاطرم هست در نخستین منبر در محضر ایشان در سالروز شهادت امام جواد^(ع)، بعد از منبر، حضرت آقا دو نکته مهم را با نگاه پدران بیان کردند؛ نخست آنکه فرمودند: «منبر، قرآنی بود.» یعنی ایشان به استفاده از آیات قرآن در منبر توجه می‌کردند و دوم آنکه فرمودند: «دسته‌بندی شده بود.» یعنی نظم و دسته‌بندی محتوای منبر برای ایشان مهم بود؛ اینکه منبر باید سیر و هدف مقدمه و اصل بحث و جمع‌بندی داشته باشد. این‌ها اصولی است که منبری‌ها باید رعایت کنند؛ به‌ویژه در موضوع انس بیشتر با قرآن.

آغاز فاطمیه با حضور سیدعلی

بار سوم برای شب اول فاطمیه بود که مجدداً از معاونت تبلیغات آستان قدس رضوی با من تماس گرفتند. حساسیت این جلسه در حسینیه امام خمینی^(ع) به‌دلیل احتمال حضور حضرت آقا و رئیس‌جمهور و دیگر شخصیت‌ها، بیشتر بود و بعد از بررسی، قرار شد با موضوع «دشمن‌شناسی از نگاه قرآن کریم» منبر بروم. تا زمان شروع منبر، معظم‌له نیامده بودند. آماده سخنرانی شدم و هنوز منبر را شروع نکرده بودم که شخصی که بلندگو را تنظیم می‌کرد، آهسته گفت «آقا تشریف می‌آورند.» آقا از در کناری منبر وارد شدند و به من تقد کردند و در جای مخصوص نشستند. از ایشان اجازه گرفتم و منبر آغاز شد. به لطف خدا منبر خوبی بود. پس از اتمام منبر، به محضر ایشان رفتم و در محضرشان نشستم.

حجت‌الاسلام والمسلمین شرفی:

نگاه حضرت آقا در سخنرانی‌های خودشان، بیشتر توجه به نصرت الهی و وعده‌های خدا و نترسیدن از طاغوت‌ها و استکبار و عدم باج دادن به مستکبران بود

